

ת"פ 17868/08/13 - מדינת ישראל נגד ת' ע'

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17868-08-13 מדינת ישראל נ' ע'

בפני
בעניין: כבוד הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ת' ע'

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נועה חסיד

ב"כ הנאשם עו"ד ירון פורר

הנאשם בעצמו

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובעבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 19.06.12, במסגרת תיק עמ"ת 24999-06-12, נאסר על הנאשם ליצור קשר עם גרושתו, ה' ע' (להלן: "המתלוננת"). בהחלטתו מיום 09.01.13 במ"ת 9745-06-12, קבע כבוד השופט מזרחי כי איסור יצירת הקשר בין הנאשם לבין המתלוננת יעמוד בעינו

ביום 05.06.13 בשעה 21:45 או בסמוך לה, התקשר הנאשם לטלפון הנייד של המתלוננת ואמר לה, כשהוא מתייחס לאביה, כי "...הוא שרמוטה בדיוק כמוך. הוא בן זונה" ובהמשך אמר "הוא זונה ומי שיזין אותו זה רק אני. רק שתדעי. זה ענין של זמן. זה שהוא יוצא מהבית אני אזיין את אמא שלו וזה שהוא לא יוצא מהבית זה בזכותי". עוד אמר "זה שאני אזיין אותו אני אזיין אותו בתחת".

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה לעונש את חומרת מעשיו של הנאשם. עוד הדגישה כי הנאשם ביצע את העבירות דנן בעת שהיה בעיצומו של הליך שיקום עקב עבירות אלימות שביצע נגד המתלוננת ונדון בגין. הנאשם בחר שלא לצרף תיק זה לתיק הדן בעבירות האלימות, משום שידע שאז עונשו יהא חמור יותר מזה שהוטל עליו בגין עבירות האלימות שביצע.

ב"כ המאשימה ציינה כי מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם אינו נוטל אחריות על מעשיו ושירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטה לצמצם ולטשטש את חומרת מעשיו, מפגין גישה קורבנית ומשליך האחריות על המתלוננת ועל אביה.

הערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה מביצוע העבירות הם הגנה על הפרט מהפניית מסר מאיים כלפיו וכן, הגנה על שמירת תוקפם המחייב של צווים הניתנים על ידי ערכאות שיפוטיות ומטרתם הגנה על חיי אדם.

לדידה של המאשימה, יש ליתן את הדעת גם לעבירה אשר בעקבותיה ניתן הצו ולמידת הסכנה הנשקפת הפרת הצו - אלימות שבוצעה נגד המתלוננת.

המאשימה סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין 5 חודשי מאסר בפועל ל- 12 חודשי מאסר בפועל ועתרה להשית על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.

ב"כ המאשימה תמכה עתירתה בפסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו לעונש את נסיבות ביצוע העבירות. האירוע המתואר בכתב האישום דנן התרחש בסמוך לגירושיהם של הנאשם והמתלוננת בינואר 2013 על רקע ויכוח שהתגלע ביניהם על הסדרי ראייה. אביה של המתלוננת התערב בנושא הסדרי הראייה ודרש כי הנאשם יגיע לאסוף את ילדיהם מביתו והנאשם, בשעת כעס, התפרץ ואיים על אביה של המתלוננת. ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר באירוע בודד, כי האיומים לא כוונו כלפי המתלוננת וכי הלשון בה נקט הנאשם היא אמנם לשון בוטה, אך האיום מצוי ברף התחתון.

ב"כ הנאשם ציין כי יש ליתן משקל משמעותי לעובדה כי לאחר האירועים הללו, החל הנאשם בהליך טיפולי ומזה כשנתיים הוא משקיע בהליך ומתמיד בטיפול. הנאשם מצוי במערכת יחסים עם בת זוג אחרת והוא עתיד להנשא לה. השמתו של הנאשם מאחורי סורג ובריא תגרום לכך שהוא יפלט ממעגל העבודה ולא יוכל לשלם מזונות לילדיו ולמעשה, תבטל את כל הליך השיקום והטיפול שעבר הנאשם מאז.

ב"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן וכי יושת על הנאשם צו של"צ וצו מבחן.

בת זוגו של הנאשם סיפרה בבית המשפט כי הם עתידים להנשא בחודש דצמבר. הוצג בפני בית המשפט אישור רישום לנישואין.

הנאשם, בדבריו בפני בית המשפט, הביע צער על מעשיו וביקש את סיועו של בית המשפט על מנת שיוכל להמשיך בחייו.

שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן מגולל קורות חייו של הנאשם. הנאשם בן 37 שנים, גרוש ואב לשלושה ילדים. מתגורר עם בת זוגו ב-*****. מזה כ-15 שנים עובד כגנן בבית החולים "קפלן". מחוות דעת ממעסיקו עולה כי הנאשם הינו עובד מסור, רציני ומקצועי.

עברו הפלילי של הנאשם מונה הרשעה קודמת משנת 2014 בגין עבירות אלימות שביצע נגד המתלוננת. בגין עבירות אלה הושת עליו עונש של עבודות שירות

שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה לשאת באחריות על מעשיו בתיק דנן ונטה לצמצם ולטשטש את חומרתם. מחזיק בתפיסות קורבניות ונוטה להשליך את האחריות למצבו על המתלוננת ואביה. הוא התקשה להסביר את הנסיבות שהובילו לביצוע העבירות ולקשייו לעמוד בהוראה החוקית שניתנה על ידי בית המשפט. לדבריו, בתקופה שקדמה לביצוע העבירות, חש תחושות תסכול וכעס נוכח העובדה כי, לתפיסתו, אביה של המתלוננת מסית את ילדיו נגדו. הוא התקשה לבחון בביקורתיות את מעשיו וציין כי חש שהמתלוננת הגישה נגדו תלונה זו בניסיון לנקום בו ולפגוע בו. שירות המבחן ציין כי כיום, הנאשם משתדל להימנע מעימותים הן עם המתלוננת והן עם אביה ונמנע מתקשורת ישירה עמו.

כחודשיים לאחר ביצוע העבירות, פנה הנאשם למרכז "דולב", מרכז למניעת אלימות במשפחה ב-*****. שירות המבחן ציין כי תחילה הוצע לו להשתלב בטיפול בשירות המבחן, אך הוא סירב. בהמשך, כתוצאה מפתיחת ההליכים המשפטיים נגדו, פנה לטיפול מיוזמתו. גורמי הטיפול דיווחו כי מחודש אוגוסט 2013, הנאשם משתתף באופן רציף ועקבי במפגשים של קבוצה טיפולית ארוכת טווח בה השתלב. כיום, ההתרשמות היא כי הנאשם פתוח להתבוננות עצמית ביקורתית וכן, משתתף בצורה משמעותית בשיח הקבוצתי.

המתלוננת סיפרה לשירות המבחן כי קיימת רגיעה ביחסיה עם הנאשם, אך היא ממשיכה לחוש מאויימת מפניו, בשל נטייתו להתנהלות בלתי צפויה, בעיקר על רקע כעסו ורצון לנקום, משום שנפגע מההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

שירות המבחן התרשם כי לא ניתן לשלול רמת סיכון לביצוע עבירות כלפי המתלוננת בטווח הרחוק. כן, בולט כי אף כיום, מחזיק הנאשם בעמדות פסיביות וקורבניות ונוטה לטשטש חומרת מעשיו. עם זאת, הקשר הזוגי אותו מנהל כיום וההליך הטיפולי בו השתלב מהווים גורם מפחית סיכון במצבו.

הנאשם הביע בפני שירות המבחן את חששו כי יוטל עליו עונש מאסר בפועל. לדבריו, גם אם יוטל עליו עונש מאסר בפועל אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, תהא לכך השפעה ישירה על תפקודו ברבדים השונים ובין היתר הדבר יפגע במקום עבודתו וביכולתו לעמוד בתשלום המזונות לילדיו.

על כן, המליץ שירות המבחן כי על הנאשם יוטל צו של"צ בהיקף משמעותי, חלף עבודות שירות, וכן, צו מבחן למשך שנה.

דין

בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם, בשלב הראשון, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות אשר אינן חלק מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם.

הנאשם הורשע בעבירה של איומים אשר הושמעו בפני המתלוננת, גרושתו וכוונו כלפי אביה וכן, בעבירה של הפרת הוראה חוקית של צו הניתן להגנתה.

עבירת האיומים פוגעת בערכים המוגנים שהם שלווה נפשו של הפרט ובמניעת הפחדתו והקנטתו. כך גם נפגע חופש הבחירה של הפרט (ראה רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 95, 105; רע"פ 1178/97 כהנא נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(3) 266, 270; ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373, 378).

הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם בביצוע עבירת הפרת ההוראה החוקית הם שלטון החוק ובפרט, הצורך לוודא קיומם של צווים שיפוטיים. כן, הגנה על שלמות גופו של אדם, לרבות זכותו של כל אדם לחיות ללא מורא ופחד מפני אחר.

אין להקל ראש בעבירות שביצע הנאשם. מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ממשית ומוחשית.

מתחם העונש ההולם בנסיבות דנן נע בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

לנאשם עבר פלילי בעבירות אלימות כלפי אותה המתלוננת. אמנם, עבר פלילי זה מאוחר לביצוע העבירות בתיק דנן, אך יש בו כדי ללמד על דפוס בעייתי ואלימים כלפי המתלוננת. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם מתקשה ליטול אחריות על מעשיו, מטשטש את חומרתם ומשליך האחריות על המתלוננת ואביה. עוד התרשם שירות המבחן כי לא ניתן לשלול ביצוע עבירות אלימות נגד המתלוננת בטווח הארוך.

לקולא יש ליתן משקל להשתלבותו של הנאשם בהליך טיפולי מזה כשנתיים, למרות התנגדותו הראשונית

להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן. עוד ניתן משקל לכך שלנאשם קשר זוגי חדש עם בת זוג עמה הוא עתיד להתחתן בחודשים הקרובים וכי חלה רגיעה במערכת היחסים בין הנאשם לבין המתלוננת.

לאחר ששקלתי כלל השיקולים הרלוונטיים לענין, הנני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:

3 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, באופן שקבע הממונה על עבודות שירות בחוות דעתו מיום 06.10.15.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע.

קנס בסך של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 15.11.15 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 01.12.15 בשעה 08:00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה. מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי מתנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שיערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות, תביא להפסקת המנהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

עותק גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' חשוון תשע"ו, 18 אוקטובר 2015, במעמד הצדדים.